

nøies med en Skat af $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{10}$ deraf. Det vil være en tilstrækkelig Statsunderstøttelse til dem. Og endelig fra Statens Synspunkt er det ikke noget Offer, der er værd at tale om. Den ærede Minister anfører, at i det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, i 1887, havde de to omhandlede Toldpositioner indbragt 96,000 Kr. og det indførte Kvantum udgjorde $3\frac{1}{3}$ Mill. Pund. Indførselen er ganske sikkert steget temmelig bethdeligt i det sidste Aar Aar, men desuagtet udgjør det indførte Papir en meget ringe Del af Landets Papirforbrug og indskrænker sig i det Væsentlige til de finere og bedre Papirsorter, de Sorter, som Fabrikkerne heri Landet for en væsentlig Del ikke staa sig ved at fabricere, og hvis Værdi er saa høi i Forhold til Tolden, at Tolden ikke kommer til at spille nogen Rolle ved dem. Det er for den overveiende Del Lugsypapir, og disse Papirsorter have ingen speciel Interesje for det almindelige Forbrug. Men det Papir, der indføres til almindeligt Forbrug rammes paa en saa følelig Maade af den nuværende Told, at der er Aarsag til en væsentlig Nedsættelse. Hvad endelig det omhandlede Indpakningspapir angaar, stadfæstede den ærede Minister, hvad jeg anførte, at der i 1879 skete en Forandring med dets Fortoldning. Det er mig ikke bekendt, at der er blevet vedtaget Noget deraf i Rigsdagen, men det er mig velbekendt, at det er sket, og det er jo nu ogsaa blevet bekræftet. Jeg kan ikke se, at denne Forandring i Fortoldningen har været berettiget. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad jeg har erfaret om Grundene til, at den ærede Minister foretog en saadan Forandring, men den stemmer jo iøvrigt fuldkomment med Ministerens Bestræbelser for at forøge Beskyttelsen for de hidtil stærkt beskyttede Industriegrene, og ganske sikkert vil det være en meget stor Nedsættelse for den Art Papir, dersom mit Forslag skulde blive vedtaget, men det vil ikke være nogen stor Nedsættelse i Sammenligning med, hvad Rigsraadet, den daværende Lovgivningsmagt, har vedtaget for dette Papir, thi da blev der vedtaget ikke $5\frac{1}{5}$, men $1\frac{4}{100}$ Ore. Mere er der ikke vedtaget, og Mere har det aldrig været Meningen, at det omtalte Papir skulde betale. Jeg skal paa Grund af den fremrykkede Tid i Dag ikke udtale mig nærmere, men jeg glæder mig ved den Udfigt, som den ærede Minister har givet til, at vi kunne komme til en Forhandling om denne Sag og maaske komme til et Resultat, som kan blive tilfredsstillende til alle Sider.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tør vel antage, at naar den ærede Forslagsstiller udtrykte sig saaledes, at den Afgjørelse i 1879, hvorved en Del Papirer bleve satte til for Fremtiden at betale Told efter Position 191, medens de tidligere havde betalt Told efter Position 190, var uberettiget, har han ment, at det efter hans Formening var urigtigt, thi Berettigelsen til at træffe en saadan Afgjørelse er aldeles utvivlsom, fuldstændig utvivlsom. Det er ikke Rigsdagen, der fortolker Ordene i de paagjældende Love, men det er Administrationen, der fortolker dem, og denne Afgjørelse af mig er efter min Overbevisning en Rættelse af en Feil, som tidligere er begaaet. Naar det ærede Medlem vil sige, at den gang Rigsraadet vedtog Toldloven af 1863, mente det, at disse Papirer skulde høre til den Position, gad jeg egentlig nok vide, hvorledes det ærede Medlem vil være i Stand til at føre Noget, der ligner Bevis derved, thi det ligger aldeles ikke i de Ord, Rigsraadet har vedtaget, og i alt Fald den langt overveiende Del af de Papirer, som den administrative Resolution kom til at gjælde, kjendtes aldeles ikke paa den Tid, da Rigsraadet vedtog Toldloven af 1863. Jeg tror, at det er en temmelig temerær Paastand, det ærede Medlem der fremsatte. Det var imidlertid mindre for at omtale det ærede Medlems Mangel paa Berettigelsen til at bruge dette Udtryk, at jeg tog Ordet, end for at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem tager fuldstændigt feil, naar han mener og angiver for Thinget, at de Papirer, hvis Indførsel her i Landet er tiltaget i saa stort Maal i Løbet af Aarene, ere alene de finere Papirer. Det er aldeles ikke Tilfældet. Af de $3\frac{1}{3}$ Millioner Pund Papir, der ere indførte i 1887, hørte ikke mindre end mellem 18 og 1900,000 Pund, altsaa langt over Halvdelen, under Position 190, og den hele Masse af de grovere Papirer, som ere blevne indførte, er tiltagen fra 1868 til 1887 fra 500,000 til næsten 1900,000 Pund, skjøndt man i 1879 udtog af den Position en saa stor Masse Papirer, som det ærede Medlem dolerede over. Ikke bestomindre er Indførselen af disse grovere Papirer tiltagen saaledes, at der nu indføres 3 Gange saa meget deraf, som der indførtes i 1868.

Forslagsstilleren (Tauber): Hvad Finantsministeriets Berettigelse angaar, har den ærede Minister fuldstændig Ret. Finantsministeren er berettiget til, om han vil, at henføre Papir under Siltetolden; der er